

รู้มั๊ยทำไมคนเราจึงไม่สามารถเป็นที่หนึ่งได้ทุกคน

นำเสนอเมื่อ : 10 ธ.ค. 2551

ทำไมฉันไม่ก้าวหน้าเหมือนเขาเลย ???

คำถามนี้คุณจะทำตัวเองวันนี้หรือรอจนถึงวันที่ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงอะไรได้อีกแล้ว

..... พงษ์ศักดิ์ และ สมศักดิ์ เป็นคนจังหวัดเดียวกัน เกิดปีมะแมด้วยกัน เรียนจบปริญญาตรีสาขาเดียวกันจากมหาวิทยาลัยเดียวกัน ทำงานอยู่ที่บริษัทขายสินค้าแห่งเดียวกัน ช่วงเวลาการทำงานก็ไม่ต่างกันเท่าใดนัก ทั้งสองคนมีความขยัน ตั้งใจในการทำงานเหมือนกัน

.....แต่ห้าปีต่อมา
พงษ์ศักดิ์ได้เลื่อนตำแหน่งขึ้นเรื่อยๆจนได้เป็นผู้จัดการแผนก
แต่สำหรับสมศักดิ์นั้นยังเป็นพนักงานขายตอกตอยเหมือนเดิม
ดูเหมือนทุกคนจะลืมไปว่ามีเขาอยู่ด้วย

..... จนวันหนึ่งสมศักดิ์
ซึ่งหมดความอดทนได้เข้ามาขอยื่นใบลาออกกับผู้จัดการ เหตุผลก็คือ
เขาได้ทำงานหนัก แต่ไม่เคยประจบประแจงเจ้านาย
หรือเป็นคนคุยโวโอ้อวดผลงานของตน
เขาจึงไม่เคยอยู่ในสายตาของผู้จัดการในขณะเลื่อนตำแหน่งหรือได้ทำงานสำคัญเลย

..... เมื่อผู้จัดการฟังสมศักดิ์ พูดจบ เขาทราบว่ สมศักดิ์ นั้นทำงานหนักจริง
แต่สมศักดิ์ขาดคุณสมบัติไปขอหนึ่ง ถ้าพูดไปตรงๆ

อาจทำให้สมศักดิ์ไม่สบายใจ ดังนั้น เขาจึงพูดว่า

” สมศักดิ์ บางทีนั้นอาจจะตายดูไม่ทั่วถึงนะ เอาอย่างนี้แล้วกัน
ให้เธอไปที่ตลาด ดูว่าวันนี้ ที่ตลาดมีอะไรมาขายบ้าง”

..... สมศักดิ์ รีบขับรถไปตลาดแล้วก็กลับมารายงานผู้จัดการว่า
”ผมพบว่ามีชาวนาชายคนหนึ่ง ตัดผมสั้น มีแผลเป็นที่หน้าผาก

ทาทางเป็นคนอีสาน อายุประมาณ ๕๕ ปี ใช้มีสีน้ำตาลตัวเมีย
ลากรถมาขายถั่วลิสงครับ”

..... ผู้จัดการถาม “เขามีถั่วกี่กิโล”

..... สมศักดิ์ ก็ขอขับรถกลับไปดูใหม่สักครู่ก็กลับมา รายงานว่า
”มีถั่วลิสงยังไม่ต้ม 40 กวาถุงปุย น้ำหนักถุงละประมาณ 20 กิโลกรัมครับ”

..... ผู้จัดการจึงถามอีกว่า “เขาจะขายถั่วราคา กิโลละเท่าไร” สมศักดิ์
ก็จะขอขับรถกลับไปดูใหม่

..... แต่ผู้จัดการได้เรียลให้เขาหยุด
และให้เขาพักผ่อนดูโทรทัศน์ฟุตบอลโลกสักครู่

จากนั้นเขาก็ให้คนไปเรียก พงษ์ศักดิ์ มาพบต่อหน้าสมศักดิ์ แล้วพูดว่า
”คุณพงษ์ศักดิ์ ให้ไปตลาดนะ ดูว่าวันนี้มีอะไรมาขายบ้าง”

ครึ่งชั่วโมงต่อมา พงษ์ศักดิ์ ก็กลับมาแจ้งว่า
”ที่ตลาดมีชาวนาชราคนหนึ่งนำถั่วลิสงเกรดสองมาขาย มีอยู่ประมาณ 40 กวาถุง
รวมแล้วหนักราว 800 กิโลกรัม ตรวจสอบคุณภาพถั่วแล้วใช้ได้ดี เขาขายปลีกถุงละ ๓๐๐
บาท แต่ถาเราซื้อทั้งหมดเขาจะขายให้ถุงละ ๒๓๐ บาท ซึ่งถาจะเอาทั้งหมดจริงๆ
นาจะตอรองลงได้อีกถุงละสิบบาท
เราสามารถนำไปขายต่อให้ร้านของชำฝั่งตรงข้ามได้ถุงละ ๒๘๐ บาท
มีกำไรทันที ๒๔๐๐ บาทครับ”

..... จากนั้นพงษ์ศักดิ์ ก็นำตัวอย่างถั่วลิสงหนึ่งกำมือ ให้ผู้จัดการดู
แล้วพูดต่อว่า ”พรงนี้เขานำถั่วแบบเดียวกันอีก 1 คันรถมาขาย

ที่นี้อีก ถาท่านเห็นชอบผมจะไปหาร้านที่อื่นในเมือง
ให้รับซื้อไวล่วงหน้าดีไหมครับ”

..... สมศักดิ์ซึ่งยืนอยู่ข้างๆ เริ่มหน้าแดง เขาขอร้องให้ผู้จัดการคืนใบลาออกให้กับเขา

..... ตอนนีเขเข้าใจถึงความแตกต่างระหว่างตัวเขาเองกับพงษ์ศักดิ์แล้ว

สรุปความว่า

คนที่จะประสบความสำเร็จกว่าหน้าได้นั้น ที่จริงแล้วไม่มีเทคนิคอะไรมากนักหรอก
แต่เขาจะมีความคิดที่ไกล ลึกซึ้ง และก้าวหนากว่าคนอื่นเท่านั้นเอง
การมีความคิดที่ก้าวไกล และทำงานใหญ่ทันต่อสถานการณ์ เป็นสิ่งที่ยัง
การที่เรากมูหนากมตทำงานไป โดยที่ไม่มองข้างบนหรือข้างๆเลย
วาเขาไปถึงไหนกันแล้ว
การที่ไม่สืบไมดูไมรูวองครของเรามีนโยบายหรือเป้าหมายอะไรในอนาคต

ติดแต่จะทำตามหน้าที่ที่กำหนดไปวันหนึ่งวันหนึ่ง
หรือทำอย่างที่เคยทำมาตลอดเวลาสิบปี นั้น เราอาจย่าเทาอยู่กับที่หรือเดินถอยหลัง
อาจไม่ก้าวไปข้างหน้า เพียงเราหยุดอยู่กับที่ แต่คนอื่นก้าวหน้าไป
ก็เท่ากับเราเดินถอยหลังแล้ว ลองคิดดูซิ ในขณะที่คุณทำงานอยู่ในวันนี้
คุณมีความคิดที่ไกล ลึกซึ้ง และ ตรงตามนโยบายขององค์กรไปถึงกี่ขั้นแล้ว